

Wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej

Rekomendacje Zespołu ds. postępowań doktorskich

1. Zgodnie z przepisami ustawy, recenzent nie może być zatrudniony nie tylko w tym samym wydziale, co promotor lub doktorant, lecz również w jakiegokolwiek jednostce Uniwersytetu Warszawskiego. Ponadto, wykluczone jest powołanie osoby zatrudnionej w innej jednostce naukowej, jeśli promotor lub doktorant są w niej zatrudnieni.
2. Przy wyznaczaniu recenzentów należy zweryfikować ewentualne powiązania recenzenta, w szczególności współautorstwo publikacji oraz udział we wspólnych projektach/grantach z udziałem promotora lub doktoranta. Często kandydaci, którzy wydają się najbardziej merytorycznie adekwatni, wcześniej współpracowali z promotorem lub doktorantem w sposób mogący podważać ich bezstronność. Dotyczy to przede wszystkim współpracy naukowej, takiej jak współautorstwo artykułów lub realizacja wspólnych projektów badawczych.
3. W przypadku rozpraw doktorskich przygotowanych w języku angielskim warto powoływać recenzentów zagranicznych. Umożliwia to dostęp do szerszej puli kompetentnych specjalistów. Warto jednak rozważyć osobny kontakt przewodniczącego/przewodniczącej komisji z potencjalnym recenzentem – doświadczenie pokazuje, że recenzenci zagraniczni relatywnie często odmawiają udziału.
4. Zgodnie z ustawą, kluczowym kryterium przy powoływaniu recenzentów jest ich specjalizacja naukowa. Rada nadaje stopień naukowy doktora w dyscyplinie psychologia. W przypadku prac interdyscyplinarnych uzasadnione może być powołanie recenzenta z innej dyscypliny, ale należy pamiętać o tym, że wkład do psychologii odgrywa wiodącą rolę w ocenie.
5. Choć przepisy nie zabraniają powołania więcej niż jednego recenzenta z tej samej jednostki naukowej, zaleca się różnicowanie ośrodków akademickich. Zwiększa to prawdopodobieństwo uzyskania niezależnych, obiektywnych opinii.
6. Rola promotora w procesie wyboru recenzentów powinna być ograniczona do ewentualnego przedstawienia propozycji kandydatów. Wszelkie inne formy zaangażowania, takie jak udział w dyskusjach nad kandydaturami czy wywieranie nieformalnej presji na członków komisji mogą stanowić przejaw konfliktu interesów.

Podstawa prawna

Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Art. 190.

(...)

2. W postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora wyznacza się 3 recenzentów spośród osób **niebędących pracownikami podmiotu doktoryzującego oraz uczelni**, instytutu PAN, instytutu badawczego, instytutu międzynarodowego, Centrum Łukasiewicz albo instytutu Sieci Łukasiewicz, **których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora**.

(...)

5. Promotorem i recenzentem **może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 4, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej**, jeżeli organ, o którym mowa w art. 178 ust. 1, uzna, że osoba ta posiada znaczące osiągnięcia w zakresie zagadnień naukowych, których dotyczy rozprawa doktorska.

Uchwała 157 Senatu UW:

VI. RECENZENCI ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

§ 20

Recenzentem nie może być osoba, **w stosunku do której istnieją uzasadnione wątpliwości co do zachowania rzetelności, bezstronności lub obiektywności przy sporządzaniu recenzji**. W szczególności recenzentem nie może być osoba, która:

- 1) kierowała pracą dyplomową kandydata;
- 2) jest przełożonym kandydata lub znajduje się względem niego **bądź jego promotora** w innej relacji zatrudnienia;
- 3) pozostaje lub pozostawała w związku małżeńskim lub we wspólnym pożyciu z kandydatem lub promotorem pracy;
- 4) jest krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia kandydata lub promotora pracy;
- 5) jest lub była osobą związaną z kandydatem lub promotorem z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

Przygotował zespół w składzie

dr hab. Michał Bilewicz, prof. ucz.

prof. dr hab. Grażyna Kmita

prof. dr hab. Dominika Maison

prof. dr hab. Ewa Pisula